ZSKSS

Združenje slovenskih katoliških skavtinj in skavtov

KORENINA:

PREPROSTOST

STEG: ***PTUJ 1***

DATUM: ***oktober 2006***

1 KAZALO

1 KAZALO **2**

2 UVOD **3**

3 KAJ JE PREPROSTOST? **4**

4 PREPROSTOST PO BI-PI-JU **5**

5 PREPROSTOST V SVETEM PISMU IN SVETNIKI **6**

5.1 PREPROSTOST V SVETEM PISMU 6

5.2 PREPROSTOST PRI SVETEM FRANČIŠKU ASIŠKEM 6

5.2.1 Preprostost – bodi to, kar si *6*

5.2.2 Dovolj razpravljanja! *7*

5.2.3 Potrebna oprema *7*

5.2.4 Recepti so prepovedani *8*

5.2.5 Napovedati »vojno« *9*

5.2.6 Za osebno razmišljanje *9*

5.2.7 Preprosta molitev značilna za sv. Frančiška *9*

5.2.8 Literatura na temo preprostost pri svetem Frančišku Asiškem *10*

6 PREPROSTOST V VEJI VV **10**

6.1 IGRE PRIMERNE ZA VOLČIČE IN VOLKULJICE NA TEMO PREPROSTOSTI 11

6.1.1 Svinkanje *11*

6.1.2 Nebeškanje *11*

6.2 NEKAJ PREPROSTEGA ZA VOLČIČE 12

7 PREPROSTOST V VEJI IV **13**

8 PREPROSTOST V PP **14**

8.1 PREPROSTOST PRI SV. PAVLU 14

9 DELAVNICA NA TABORU GLEJ DALEČ **15**

2 UVOD

Predlog za to korenino je prišel na jesenskem svetu Združenja. Velikokrat pozabljamo na to našo skavtsko držo.

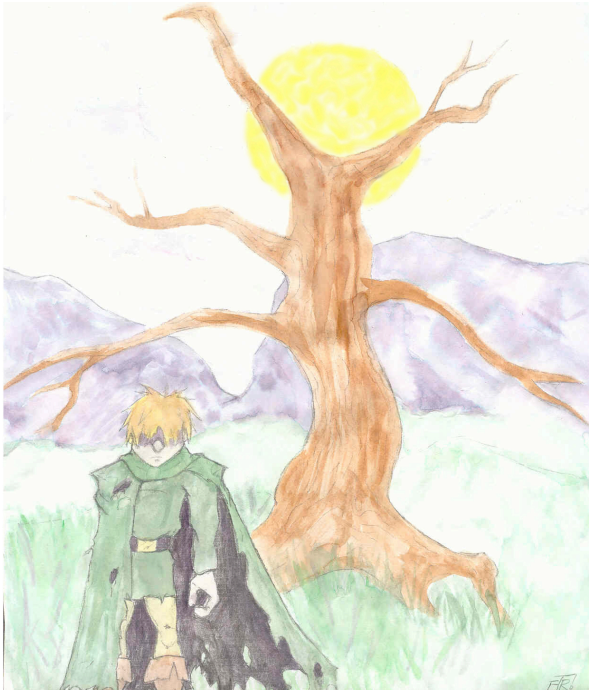

ZAKAJ IN KAKO SMO SE ODLOČILI ZA TO KORENINO?

Na srečanju našega SKVO-ja se nismo znali poenotiti glede naše korenine, vendar smo določili zmagovalnih 5. Izvedli smo internetno glasovanje in tako dobili zmagovalca: PREPROSTOST.

Ta korenina nam je predstavljala izziv, saj je ni mogoče prepisati iz določene literature. Potrebno pa se je je zavedati in jo tudi živeti.

Preprostost je pojem, ki ga lahko zelo zakompliciramo. Tako smo tudi mi delali iz naše preproste korenine znanost.

Odpravili smo se na SKVO zimovanje z Mariborom 1 in Celjem 1. Veliko časa smo posvetili naši korenini. Veliko smo »pametovali« in si razdelili naloge. Na koncu o naši korenini nismo veliko napisali, vendar se je naša skupnost povezala.

Za tem so se postavili datumski roki, da bi pred taborom Glej daleč imeli napisano korenino. Ti roki so se prestavljali. Tudi na taboru Glej daleč našega dokumenta nismo spravili skupaj, smo pa dobro pripravili delavnico.

Sedaj je skrajni čas, da dokončamo in spišemo našo korenino. Zakaj je nismo? Verjetno zato, ker smo premalo preprosti.

Velikokrat pri določenih skavtskih dejavnostih kompliciramo. Navadno pa vžgejo najbolj preproste stvari. Preprostosti pa tudi ne smemo jemati kot brezbrižnost.
Kratica Bi-Pi pomeni: Bodi pripravljen! Verjamem, da Bi-Pi skriva še en pomen, in sicer »bodi preprost«. Bodite preprosti kot golobi!

3 KAJ JE PREPROSTOST?

Bi-Pi je skavte vzpodbujal k preprostemu in skromnemu življenju: S čim manj narediti čimveč! Ali je Bi.-Pi živel preprosto (primeri, ki to kažejo)? Ali smo danes preprosti? Je to aktualno tudi pri tem vzgojnem namenu? Na kaj vse se **preprostost** nanaša? Znam biti v življenju preprost?

DEFINICIJE

SSKJ: preprôstost -i ž (ó) lastnost, značilnost preprostega

WINICLOPEDIA*: **Simplicity** is the property, condition, or quality of being simple or un-combined. It often denotes beauty, purity or clarity. Simple things are usually easier to explain and understand than complicated ones. The opposite of simplicity is complexity. Simplicity can mean freedom from hardship, effort or confusion. It may also refer to a simple living lifestyle.*

IZREKI:

"Simplicity means the achievement of maximum effect with minimum means." – Dr. Koichi Kawana, architect, designer of botanical gardens

"Simplicity is the ultimate sophistication." – Leonardo da Vinci (1452–1519)

CITATI:

… Ena prvih stvari, ki jih Kristus pove v evangeliju, je tale: »Blagor ubogim v duhu!« 5 Da, blagor tistim, ki iščejo **preprostost**, **preprostost** srca in **preprostost** življenja. Preprosto srce skuša živeti v tem trenutku, vsak dan skuša sprejeti kot božji danes. Kaj duh preprostosti ne sije v vedrem veselju in v radosti? Preprosto srce si ne domišlja, da ve vse o veri, samo od sebe. Pravi si: »To, česar ne poznam, so drugi razumeli bolje od mene, pomagali mi bodo po tej poti hoditi naprej.«6 Če svoje življenje naredimo preprostejše, nam to lahko omogoči solidarnost z najbolj prikrajšanimi, lajšanje trpljenja v krajih, ki trpijo zaradi bolezni, revščine, lakote ...7 Tudi naša osebna molitev je preprosta. Se nam mogoče zdi, da je za molitev treba veliko govoriti?8 Ne. Nekaj besed, včasih celo nebogljenih, je dovolj, da Bogu zaupamo vse, svoje strahove ter svoje upe. **…** In preprosta želja po Bogu je že molitev. **…** Kje lahko najdemo **preprostost**, ki je nujna za življenje po evangeliju? Razsvetli nas lahko nekaj Kristusovih besed. Nekega dne je svojim učencem rekel: »Pustite male otroke priti k meni; božja stvarnost je za tiste, ki so kakor oni.«10 Kdo zmore natančno izraziti to, kar lahko nekateri otroci posredujejo s svojim zaupanjem?11 In tako bi Bogu radi rekli: »Bog, ti nas ljubiš; daj nam, da bomo ponižni, podari nam veliko **preprostost** v molitvi, v človeških odnosih, pri

sprejemanju drugih ...«… (To pismo je napisal brat Roger iz Taizéja; izšlo je med evropskim srečanjem mladih v Lizboni L. 2005.)

Veronika in Anja D.

4 PREPROSTOST PO Bi-Pi-ju

Že kot šestletnemu otroku mu urejenost sveta ni bila všeč. Preprosto je zapisal:

Moji zakoni za takrat, ko bom velik
Želim si, da bi bili revni ljudje tako bogati, kot smo mi. Vso pravico imajo biti tako srečni kot mi in vsak, ki prečka cesto, bi lahko revnim dal nekaj denarja. Zahvaliti se moraš Bogu za to, kar nam je dal. On je revne ljudi napravil za revne in bogate za bogate in lahko ti povem, kako biti dober. Sedaj ti bom povedal. Moliti moraš k Bogu kadar koli moreš, vendar samo od molitve še nisi dober, ampak se moraš zelo truditi, da bi bil dober.

Robert Stephenson Smyth Powell
(26. februar, 1865)

Svojo življenjsko pot je dejansko s tem že začrtal. In bila je preprosta …
Ko si je zaželel samote, se je preprosto umaknil na drevo, kjer ga nihče ni našel …
Potem je postal vojak. Zelo perspektiven. Da bi odgnal sovražnike, je za kamuflažo preprosto izdelal bombe iz konzerv …
Potem se je domislil skavtstva. Preprosto je zbral petnajst fantov in z njimi preživel nekaj nepozabnih dni, ki jih milijoni po svetu vsakoletno podoživimo na taborih ...
Predstavljam si, da je človek, ki živi življenje na Bi-Pi-jev način, srečen zaradi preprostega zaupanja in vere v dobro v vseh ljudeh. Po moje je takšen bil Baden-Powell. Kako bi se pa sicer iz petnajstih skavtov razvilo milijonsko gibanje?
Smo skavti preprosti po Bi-Pi-jevi zaslugi?
Smo, saj nam je prvi vzgled. Kar pa ni dovolj. Podobno kot sreča je tudi preprosto življenje rezultat dejavnega dela.
In naj tako po bipijevsko – preprosto – tudi zaključim:
»Sreča je rezultat dejavnega dela. A na pravi poti do sreče je tisti, ki jo deli z drugimi.«

Mirjam

5 PREPROSTOST V SVETEM PISMU IN SVETNIKI

5.1 PREPROSTOST V SVETEM PISMU

Navajamo nekaj svetopisemskih misli, ki govorijo o preprostosti.

Mt 10,16

»Glejte, pošiljam vas kakor ovce med volkove. Bodite torej preudarni kakor kače in **preprosti** kakor golobje.«

Ps 116,6

»Gospod varuje **preproste**, bil sem slaboten, pa me je rešil.«

Prg 21,11

»Če je posmehljivec kaznovan, **preprosti** postane moder, če je dojemljiv za modrega, pridobi spoznanje.«

Mdr 1,1

»Ljubite pravičnost, vi, ki vladate svetu, dobro mislite o Gospodu, iščite ga s **preprostostjo** srca.«

Mdr 18,11

»Sužnja in gospodarja je zadela enaka kazen in **preprost** človek je trpel prav tako kakor kralj.«

Apd 2,46

»Dan za dnem so se enodušno in vztrajno zbirali v templju, lomili kruh po domovih ter uživali hrano z veselim in **preprostim** srcem.«

Apd 4,13

»Videli so Petrovo in Janezovo pogumno odkritost; opazili so, da sta **preprosta** človeka in brez izobrazbe. Čudili so se in so spoznali, da sta se družila z Jezusom.«

Rim 16,18

»Kajti taki ne služijo našemu Gospodu Kristusu, ampak lastnemu trebuhu, in s privzdignjenim in priliznjenim govorjenjem varajo srca **preprostih**.«

2 Kor 1,12

»Naš ponos je pričevanje naše vesti, in sicer: v svetu in še posebno pri vas smo živeli v **preprostosti** in Božji iskrenosti, torej ne v meseni modrosti, ampak v Božji milosti.«

5.2 PREPROSTOST PRI SVETEM FRANČIŠKU ASIŠKEM

5.2.1 Preprostost – bodi to, kar si

»Kako je bil začaran, čudovit in slaven v svoji nedolžnosti, v preprostosti besed, v čistosti srca, v ljubezni do Boga, v bratski dobroti…«

Tako so opisale Frančiška Asiškega priče njegovega časa z veliko nostalgije. Bil je preprost človek »z veliko preprostostjo«, kot natančno določajo viri. V njem ni bilo dvojnosti, prevar, hlinjenja.
To je bilo njegovo delo in stalen napor v življenju. Sam je priznal: »V nedolžnosti življenja moram združiti preprostost golobice; spretnost, ki se, bolj kot je redka na svetu, toliko bolj naglo dviga v nebo.«
Bolj kot kar koli drugega je Frančišek »ljubil nedolžnost in preprostost«.
S »čisto in sveto preprostostjo« na sebi se v življenju ne igra več, odpadejo vsa pretiravanja, zapletenosti, maske, ki jih človek stalno nosi, da se za njimi skriva.
O njem poročajo: »Svetnik je osebno živel sveto preprostost ter posebno skrbel zanjo in jo je ljubil tudi pri drugih /…/ ni odobraval vsakršne preprostosti, ampak samo tisto, ki zadovoljna s svojim Bogom prezira vse ostalo«.
Samo tisti, ki zna biti preprost, uspe resnično uživati življenje kot dar in odkrije Boga kot »zadovoljstvo«: *»Ti si Dobro, vse Dobro, največje Dobro.«*

5.2.2 Dovolj razpravljanja!

Za »velike stvari« je potrebna preprostost. Evangelij je preprostost. Frančišek ga je s preprostostjo sprejel, živel, ga daroval bratom in sestram, ki so želeli biti kot on. Malo preden je umrl, je v svoji oporoki celo zapisal in povedal, da je bilo njegovo pravilo, sestavljeno iz Evangelija, sprejeto s preprostostjo in čistostjo.
Frančišek verjetno ni prebavljal vseh tistih učenjakov, ki so Evangelij razlagali s svojimi abstraktnimi teorijami. Njegovo razmišljanje je moralo biti kolikor mogoče razorožujoče in neverjetno preprosto: ***»Je Gospod to rekel? Se v Evangeliju to bere? Mi bomo to prenesli v prakso. Pika in konec.«***

5.2.3 Potrebna oprema

Preprostost ni smela nikoli manjkati v opremi manjšega brata. Govoril je: »Predragi, okrepite in razveselite se v Gospodu: naj vas ne razžalosti dejstvo, da nas je malo; naj vas ne preplaši vaša preprostost, kajti kakor mi je razodel Gospod, nam bo On dal neštevilno množico.«
Pot preprostosti se je v njem začela takrat, ko je dobil v spanju tisto močno spraševanje: »Frančišek, je boljši služabnik ali gospodar?« » Gospodar«, je odgovoril Frančišek, zakaj torej – je spet povzel glas – iščeš služabnika na mestu gospodarja?«
Frančišek je hotel svoje življenje zelo zakomplicirati in ta Glas ga je popeljal na pot preprostosti in bistvenosti življenja, svobodnega tolikih »stvari«, ki so ga delale sužnja. Vrh preprostosti in bistva je Frančišek dosegel takrat, ko je v žaru vzkliknil: *»Moj Bog in moje vse«*.

O Frančiškovem življenju pripoveduje tudi ta simpatični dogodek. Nekega dne »je začutil močno željo, da bi pridigal pred Papežem Honorijem in kardinali.« Kakor hitro je kardinal Hugolino to izvedel »je začutil hkrati veselje in tesnobo, kajti čeprav je občudoval gorečnost tega svetega moža, je poznal tudi njegovo nevedno preprostost«. Viri pravijo, da je Frančišek »govoril s tako gorečnostjo, skoraj iz sebe od sreče, da je medtem ko je izgovarjal besed, hkrati premikal tudi noge in skoraj skakal …«. Kardinal Hugolino »je goreče prosil Najvišjega, naj ne dopusti, da bi bila preprostost te svete duše prezirana …«. In zgodil se je čudež: Frančišek je s svojo preprostostjo osvojil in ganil vse in viri sporočajo »da so bili mnogi zelo polni občudovanja Gospodovih dobrot in neomajnega poguma tega moža, ter da jih je presunila resnična bolečina.«

Frančišek je vztrajno je ponavljal svojim Bratom: »Bratje, Bratje! Gospod me je poklical na pot preprostosti in to pot je resnično pokazal zame in za vse tiste, ki mi nameravajo verjeti in me poslušati.« Frančišek je v vsem hotel biti všeč Bogu in je pogosto ponavljal: **»Človek velja toliko, kolikor velja pred Bogom in nič več.«** O Frančiškovih tovariših se govori: »Bili so tako polni svete preprostosti, nedolžnosti, čistosti srca, da so lahko ignorirali vsako dvoličnost. Frančišek je resnično v življenje prenesel Gospodove besede: »Če ne postanete kot otroci, ne pridete v nebeško kraljestvo«.

5.2.4 Recepti so prepovedani

Sedaj smo ga razumeli: Frančišek je bolj stremel za tem, da bi »bil«, kot da bi »izgledal«. Tu je dogodek, ki je močno pomenljiv glede na to: *Nekega dne je na oslu – bil je namreč slaboten in bolan ter ni mogel hoditi peš – prečkal polje nekega kmeta, ki je tam delal. Ta mu je stekel naproti in ga vneto spraševal, če je brat Frančišek. Frančišek mu je ponižno odgovoril, da je prav on tisti, ki ga išče. »Glej,« je rekel kmet, » da si res tako dober, kot pravijo vsi o tebi, kajti mnogi zaupajo vate. Zato te rotim, da se ne boš nikoli obnašal drugače, kot od tebe pričakujejo.« Frančišek je pri teh besedah stopil z osla, legel pred kmeta in mu večkrat poljubil noge ponižno zahvaljujoč se, da ga je posvaril.«*

Frančišek bi želel biti iz kristala, da bi lahko bil tako prosojen v očeh vseh. V življenju se ni šalil. Še en pomenljiv dogodek: *»Nekega dne je predstojnik, ki je bil tudi njegov tovariš, kupil lisičjo kožo in mu jo je prinesel rekoč: »Oče, tebe boli vranica in želodec, prosim tvojo dobroto v Gospodu, da pustiš, da ti zašijejo na notranji strani tunike to kožo. Če nočeš cele, dopusti vsaj del kože, ki te bo grela okoli želodca!« Frančišek je odgovoril: »Če hočeš, da nosim pod tuniko ta kožuh, mi naredi še tako, ki bo imela kožuh zunaj. Našita zunaj, bo kazala, da je našita tudi znotraj.« Brat ga je poslušal, vendar se z njim ni strinjal, vztrajal je, vendar ni nič dosegel. Na koncu je predstojnik pristal in dal zašiti en kožuh na vrhu, da se Frančišek ne bi prikazal na zunaj drugačnega kot na znotraj.«*

5.2.5 Napovedati »vojno«

Preprosti Frančišek je prijatelj vseh, ker je pomirjen z vsemi. Njegov mir je Bog.
Patriarh Atenagora iz Konstanitinopla je pred kakšnim letom o sebi napisal: »Potrebno je narediti najtežjo vojno proti samemu sebi. Potrebno se je uspeti razorožiti. To vojno sem bil mnogo let in bilo je strašno, sedaj pa sem razorožen in nimam več strahu pred ničemer, kajti ljubezen prežene strah. Razorožen sem volje imeti prav, se potrjevati tako, da izločim ostale. Nisem več na straž, ljubosumno oklepajoč se svojega bogastva. Sprejemam in delim z drugimi. Ne držim se posebej svojih idej in načrtov; če se mi predstavijo boljši, ali ne boljši, ampak dobri, jih sprejmem brez objokovanja«.
Frančišek je bil to bitko, lahko smo gotovi.
Ljubosumnost, zavidanje, ošabnost, stremuštvo, verjeti, da si višji ali boljši, so ovire za dosego komunikacije z drugimi in z Bogom.
Preprostost vodi k odprtosti, k razpoložljivosti, k vedremu sprejemanju drugega in izkušnji z Bogom. Preprostost srca omogoči vstop k drugemu in k Drugemu.
Preprost človek nima teh strahov. Frančiška ni bilo strah, ker se je imel za *»ubogega človeka brez vrednosti, preprostega in brez kulture.«*

5.2.6 Za osebno razmišljanje

- Ali obstaja v tvoji »osebni opremi«, med tvojo »lastnino«, v tebi kot skavtskem voditelju tudi preprostost?
  Kaj je po Frančiškovo pravzaprav preprostost?
- Zakaj je biti preprost tako težko? Kje bo – globoko v tebi – potrebno »napovedati vojno«? Katera je največja ovira, ki jo moraš premakniti, da boš svojo preprostost zmogel živeti v današnjem času?
- Kako se ti ponašaš pred evangelijem?
  Je v tebi preprostost in čistost v odnosu do Boga, ali morda preveč strahu, da bi se razkril?
- Si v svojem življenju spoznal tudi preproste osebe? Kaj te je na njih najbolj presenetilo?

5.2.7 Preprosta molitev značilna za sv. Frančiška

Gospod, naredi iz mene orodje svojega miru,
da bom tja, kjer je sovraštvo, prinašal ljubezen,
kjer vlada krivica, duha odpuščanja,
kjer vlada nesloga, slogo,
kjer vladajo zmote, resnico,

kjer je dvom, zaupanje,
kjer je obup, upanje
kjer je tema, svetlobo,
kjer je žalost, veselje
Gospod, naj si manj prizadevam,
da bi bil potolažen, kot da tolažim,
da bi me razumeli, kot da razumem,
da bi me ljubili, kot da ljubim.
Kajti: če dajemo, prejmemo,
če odpuščamo, nam bo odpuščeno,
če umiramo, dosegamo večno življenje.

5.2.8 Literatura na temo preprostost pri svetem Frančišku Asiškem

Linić Zvjezdan, *Moliti s Frančiškovim srcem*, Slovenska kapucinska provinca, Ljubljana 1997, 87-89.
Moreou Abel, *Frančišek je zapustil raj,* Ljubljana 1970, 49-46.
Van Doornik, *Frančišek Asiški, brat in prerok za naš čas*, Ljubljana 1983, 74-82.
Ves dan tvoje veličastvo, moliti s sv. Frančiškom in sv. Klaro, Slovenska kapucinska provinca 1995, 105.

br. Matej

6 PREPROSTOST V VEJI VV

Naše krdelo se je letos preizkušalo v preprostosti predvsem na taboru, kjer smo živeli preprosto kot pastirčki. Pastirsko življenje je že samo po sebi dovolj preprosto, tako da voditeljem res ni treba preveč razmišljati.
Za uvodno ambientacijo smo uporabili rutke za deklice in pastirske kape za fantke, popotne palice ter lesene žlice z vžganimi imeni volčičev. Volčiči so namreč prišli k hribovski družini Potočnikovih. Če so hoteli streho nad glavo in kaj za pod zob, so si morali to zaslužiti, in sicer kot pastirčki.
Izdelovali smo sir iz domačega mleka, popotne bisage iz žaklovine, pekli krompir na žerjavici, se učili starih plesov in pesmi, spali na seniku, poslušali zgodbe o pastirskem življenju, gnali živino na pašo, spravljali seno, iskali ovco Belko, ki se je izgubila nekam v gozd… In to vse v pristnem hribovskem okolju, na Ojstrici nad Dravogradom.

6.1 IGRE PRIMERNE ZA VOLČIČE IN VOLKULJICE NA TEMO PREPROSTOSTI

Gre za dve pastirski igri, ki so se ju igrali nekoč in za katere ne potrebujemo nobenih umetnih pripomočkov. Igri sta dinamični in sta s ptujskimi volčiči zelo dobro uspeli. Vzpodbujata tekmovalni duh in sodelovanje v skupini.

6.1.1 Svinkanje

Potrebujemo: palico in storž za vsakega udeleženca, kredo za polja.
Oblika igre: parno število skupin, štirje člani v vsaki (npr. štiri skupine po štiri).
Prostor: zunaj na igrišču – lahko tudi na travniku.
Narišemo/označimo krog, ki predstavlja hlev za svinje. Zunaj tega kroga so štiri »luknje«, ki predstavljajo volčje brloge. Približno dva metra navzven je še en velik krog, zunaj katerega se svinje (storži) pasejo.
Ena skupina so pastirji, ki skušajo s palicami spraviti svinje s paše domov v hlev, druga pa volkovi, ki jim skušajo to preprečiti in jih zvabiti v volčjo past. Svinje so varne na paši (zunaj kroga), ko pa se enkrat odpravijo v hlev, ne smejo nazaj. Če se ujamejo v volčjo past, ne nadaljujejo poti. Volkovi lahko začnejo napadati svinje, ko se odpravijo proti hlevu. Lahko jih s palico skušajo spraviti v past ali stran od hleva. Ko svinje enkrat dosežejo hlev, so varne in jih ne smejo več napadati.

6.1.2 Nebeškanje

Potrebujemo: razvejano (najbolje smrekovo) deblo, kljukico za vsakega udeleženca (lahko je lesena), majhno palčko za vsako skupino, ki jo razpolovimo tako, da dobimo dva kosa – na notranji strani sta svetlejša, na zunanji temnejša.
Oblika igre: skupine z enakim številom udeležencev (npr. 3 skupine po 5) ali posamezniki (ne več kot pet).
Prostor: nekje zunaj v naravi, lahko improviziramo tudi znotraj.
Razvejeno palico zapičimo v tla. Vsak da svojo kljukico na sredinsko vejo. Lahko tekmujejo v skupinah ali posamezno. Vsak vrže dva koščka palčke na tla – če sta oba obrnjena s svetlim delom navzgor, lahko njegova kljukica napreduje za eno stopnjo (vejo) navzgor, če sta oba temna dela, pade za eno stopnjo (vejo), če pa sta mešani, ostane na istem mestu.
Zmaga tista skupina/posameznik, ki prvi pride v »nebesa«, tj. na najvišjo vejo na palici, lahko pa se stopnje seštejejo in zmaga skupina, ki je skupno najvišje. Tisti so najbolj »pridni«, saj se vzpenjajo, tisti, ki pa padajo, pa so »poredni«. ☺

6.2 NEKAJ PREPROSTEGA ZA VOLČIČE

Najprej voditelji zaigrajo omenjeno zgodbo, nato volčiče razdelimo po skupinah, jim damo ime ene domačije (npr. Skalar, Kopitar …) V pol ure naj si izmislijo zgodbo, kako je nastalo ime njihove domačije. Nato naj zgodbo čim bolj izvirno in duhovito zaigrajo. Domišljija volčičev bo zagotovo dobila svoja krila. Voditelji smo bili prijetno presenečeni.

Kako so nastali Potočnikovi?

Približno 100 let nazaj je v te kraje prišel moj stari oče Jernej. Bili so takrat pri nas na Slovenskem težki časi. Pri hiši ni bilo dosti kruha, zato so morali otroci že zgodaj v svet. Tako se je pri rosnih 18 letih s trebuhom za kruhom odpravil tudi moj ded. Ni točno vedel, kam ga bodo prinesle noge, kaj bo jedel in kje bo spal, koga bo srečal in kako služil denar, vendar je bil poln mladostnega optimizma,

radovednega in veselega srca. Po dveh dneh hoda po neznanih skalah, gozdovih in pašnikih je prispel v majhno hribovsko vasico, ki so ji rekli Otavna vas. Tu so živeli skromni in prijazni ljudje. Malo je povprašal in na njegovo srečo dobil službo in streho nad glavo pri bogatem vaškem lončarju Alojzu. Dela se je kmalu privadil in dobro mu je šlo od rok ... delal je najlepše in najboljše lončarske izdelke daleč naokrog. V Otavni vasi je bila navada vsako prvo poletno noč prirediti ples. Dekleta in žene so tudi to leto hitele s pripravo okusnih jedi, fantje pa so izdelovali plesišče, mize, klopi ter prinašali kurjavo za kres. Bližala se je večerna ura, ko so se na glavnem dvorišče v vasi, kjer je stal tudi vodnjak, zbrali urejeni mladeniči in mladenke, otroci in vsi ostali vaščani. Lončar Alojz je imel 2 starejša sinova in hči, ki ji je bilo ime Marjeta. Jernej in Marjeta sta si bila že od vsega začetka všeč, vendar pa je njen oče čakal na bogatega snubca. Tako sta morala mladca svojo ljubezen skrivati pred ostalimi, sicer bi lahko Alojz Jerneja napodil od hiše. Ponavadi sta se ob mraku dobila na njunem skrivnem mestu, pri žvrgolečem,bistrem potoku, ki je bil obdan z mnogimi drevesi. Ples se je pričel s slavnostnih prižigom ognja. Na rajanje so prišli tudi mnogi mladeniči iz drugih vasi, ki so bili ali željni zabava ali so želeli prositi mogotca Alojzija za roko njegove hčerke. Snubci so se kar vrstili in Marjeta ni bila prosta niti en ples. Dogajanje je žalostno opazoval tudi Jernej, a ko so mu solze žalosti že skoraj privrele na dan in ko ni več mogel gledati, kako z njegovo ljubljeno plešejo drugi fantje, je stekel v gozd. Sedel je na kamen ob potoku, opazoval polno luno in se spraševal, zakaj njemu Bog ni namenil bogastva, da bi lahko dobil svojo ljubljeno ženo. Presedel je tam uro, mogoče dve in postalo mu je dolgčas. V potok je začel metati kamenčke ... majhne, velike, okrogle,ovalne ... S tal je znova hotel pobrati kamenček, ko se mu je zasvetilo med prsti ... ni vedel, ali je res ali sanja, vendar v roki je imel pravi pravcati zlatnik. In kjer je ta stal prej, jih je bilo še mnogo ... Razveselil se je, pobral zlatnike in odhitel v vas. Marjeta

je še vedno plesala, Alojz pa se je basal s klobasami in odganjal revne snubce. Pred njega je stopil Jernej in rekel: »Gospod, rad bi vas prosil za roko vaše hčere. Rad jo imam in dobro bom skrbel zanjo.« Alojz se mu je zakrohotal češ, kaj pa ti misliš da si, saj še za skorjico kruha nimaš. Jernej je predenj na mizo stresel zlatnike ... Takrat so godci prenehali igrati in vse oči so se uperile v Jerneja: »Ja kje si pa dobil to premoženje?« ga je začudeno vprašal Alojz. »Našel sem ga med kamenjem v zgornjem, strmejšem delu potoka. Ljudje kar niso mogli verjeti, vsi so napeto čakali, kaj se bo zdaj zgodilo. Jernej je še enkrat prosil za roko Marjete. Tokrat se Alojz ni obotavljal: »Priden si in delaven. Poznam te in vem, da boš dobro skrbel za mojo hčer. Res pa je tudi to, da si do sedaj ponudil največje bogastvo. Godci! Zaigrajte! Gospe, prinesite še hrane in pijače iz moje kleti, naj se slavje nadaljuje, kajti danes sem poročil mojo hči.«

Marjeta in Jernej sta plesala in se nista menila za druge. Bila sta srečna kot še nikoli. Slavje se je nadaljevalo še nekaj dni, mladca sta se poročila in si ustvarila lepo življenje. Jerneja se je prijel priimek Potočnik, ker je v potoku našel bogastvo in z njim izpolnil svoje sanje. Njegovo ime je nato v naše kraje prinesel tudi naš oče, ki je šel s trebuhom za srečo in kruhom ... ampak to je že druga zgodba.

SVOD VV (Nina, Petra, Anja K., Renato, br. Matej)

7 PREPROSTOST V VEJI IV

Ko je Bi-Pi izbiral otroke za svoj prvi skavtski tabor, je izbral otroke iz nižjih slojev družbe, preproste otroke. S tem je nekako dal vedeti, da za življenje po skavtskih načelih ne potrebujemo posebnih materialnih sredstev, ki so za preživetje – vsaj za večino ljudi današnjega časa – »nujno potrebna«.

Skavti pri svojih aktivnostih zmoremo preživeti tudi s čisto preprostimi stvarmi, npr.:

Za prespanje v naravi ni nujno potreben najboljši in najlepši šotor, kar jih imajo v trgovinah, lahko si postavimo bivak iz praproti, vej… Čisto preprosto.

Ali veste, da nam naša najboljša soseda – narava – ponuja obilo gozdnih sadežev, rastlin…, ki nam lahko nadomestijo obroke, kupljene v trgovini? Zelo zdravo in čisto preprosto.

Včasih pozabimo, da skavti za svoje aktivnosti ne potrebujemo avtomobilov, avtobusov… Kaj pa naše noge? Čisto preprosto – gremo.

Za potepanje po gozdu ne potrebujemo oblačil, ki so trenutno v modi, predvsem pa draga in niti slučajno preprosta.

Za orientiranje v naravi najnovejše elektronske naprave (GPS…) lahko nadomesti znanje preprostih skavtskih veščin.

To pa še zdaleč ni vse, preprostost se lahko odraža na različne načine, pri tem pa naj bo naše vodilo – preprostost.

Katarina Mikulec

8 PREPROSTOST V PP

Definicija (klanovci): je duševno stanje, ko zaradi višjih duhovnih idealov zavrnemo vsakdanje materialne dobrine.

Preprostost je že sama po sebi vključena v metodo veje PP. Zelo velik del temeljnih gradnikov veje PP (pot, skupnost, služenje) predstavlja ravno preprostost. Kaže se v načinu življenja klana in posameznice oz. posameznika, v načinu razmišljanja, v otroškosti, ki jo posameznica/posameznik ohranja v sebi.

Pot nas sama po sebi sili v preprostost. Nimamo vseh ugodnosti, ki jih imamo doma. Na pot običajno vzamemo samo najnujnejše stvari. Zadovoljimo se z manj kot v vsakdanjem življenju.

Če hočemo živeti oziroma biti članica/član skupnosti, moramo biti preprostejši. Pripravljeni moramo biti na sklepanje kompromisov. Ne moremo brezpogojno zahtevati stvari, ki so dobre samo za posameznico/posameznika, celotna skupnost pa od njih nima koristi.

Že za to, da smo pripravljeni služiti drugemu, moramo biti preprosti in ponižni. Če to nismo, se nikoli ne bomo pripravljeni popolnoma predati služenju drugemu.

Nekaj aktivnosti v povezavi s preprostostjo:

-enostavne sprostitvene igre (tapkanje, bansi …),

-na pot se odpravimo z javnim prevoznim sredstvom in ne z avtomobili,

-ko gremo na pot, pustimo mobitele doma,

-na poti, izhodu si pripravljamo preprosto hrano (pašta, polenta…),

-pri kuhanju skušamo uporabiti, umazati čim manj posode,

-jemo iz iste sklede, posode,

-izdelamo kakšne izdelke iz materialov, ki jih najdemo v naravi (ročna spretnost, listina klana (lahko jo napišemo na lubje ali z zemljo …)

8.1 PREPROSTOST PRI SV. PAVLU

Sv. Pavel velja za apostola narodov, čeprav od Jezusa ni bil izbran med dvanajstere apostole. Pavel (Savel) je bil doma v Tarzu v današnji Turčiji. Bil je visoko izobražen. Bil je fanatičen preganjalec kristjanov, dokler se mu ni pred Damaskom prikazal Jezus in ga vprašal, zakaj ga preganja. Po tem dogodku se je Savel spreobrnil v kristjana in dobil krstno ime Pavel. Pavel je potem postal največji

pričevalec za Kristusa in njegov evangelij širil v sredozemskih deželah in nazadnje v Rimu, kamor so ga privedli kot ujetnika, da bi se zagovarjal za svoje delo pred cesarjem. Ta pa ga je dal obglaviti leta 67.

Sv. Pavel je napisal številna pisma Cerkvam in krščanskim skupnostim ter posameznikom (na primer Rimljanom, Kološanom, Efežanom, Korinčanom, Tesaloničanom, Titu, Timoteju itd.). V njih je razlagal božjo besedo, poučeval, bodril in tolažil verujoče v Jezusa Kristusa. Dajal pa jim je tudi čisto praktične nasvete za lepo družinsko življenje in življenje v krščanskih skupnostih. Pri nedeljski božji besedi pri drugem berilu največkrat poslušamo odlomke iz pisem sv. Pavla. Sv. Pavla upodabljajo z mečem in knjigo. Je zavetnik katoliškega tiska, teologov, dušnih pastirjev, ladjarjev, brodolomcev itd. Priprošnjik je proti kačjemu piku, proti strahu, za dež in rodovitnost polja. Skupaj s sv. Petrom goduje 29. junija.

Primeri preprostosti pri sv. Pavlu:

- Pavel ozdravi hromega moža. Ljudje ga začnejo častiti kot boga. Z Barnabo raztrgata svoja oblačila in povesta, da sta preprosta človeka ter oznanjata Kristusa (Apd. 14, 9 – 17).
- Je skromen. Se ne hvali s svojimi dobrimi lastnostmi (2 Kor. 12, 1 – 9).

SVOD PP (Barbara, Filip, br. Milan)

9 DELAVNICA NA TABORU GLEJ DALEČ

In kaj ste ugotovili vi na naši delavnici?

VV in preprostost:

- tudi v dežju – dejavnosti na prostem
- uporaba naravnih materialov
- hrana
- hiša za tabor – ne potrebujemo luksuza
- kateheze
- žive jaslice
- križanja – postni čas

IV in preprostost:

- na razpolago se ponudi več stvari, ki jih lahko vzamejo s seboj – vzamejo lahko le nekatere
- preverba: s simbolom pokažeš počutje na celotnem taboru
- 1 dan na taboru vsi hodimo bosi
- ne komplicira se s hrano; hrana, ki je ostala, se porabi še za naslednji obrok

PP in preprostost:

- potovalni tabor
- zgled
- fleksibilnost, iznajdljivost
- služenje
- življenje v naravi
- izziv
- hrana (preprosta) – jemo vsi iz iste posode
- otroškost (igre, bansi …)

Udeleženci tabora Glej daleč (Anja D., Anja K., Barbara, Filip, Mirjam, Marija, br. Matej, Nina, Petra, Renato, Tadej, Uroš, Veronika)